

06 / 2020 | 057

GOTHARD

měsíčník bubenečské farnosti

FARNOS+
BUBENEČ

Vážení a milí farníci,

vše kolem nás se po předchozích restriktivních opatřeních rychle nebo pomalu vrací do normálu. Tak to aspoň říkáme, tak se o tom píše, tak si to i přejeme. V souvislosti s tím si však nutně musí nejen zodpovědní vedoucí (na různých úrovních státu, obcí, církve, firem, škol apod.), ale i každý jednotlivec položit otázku, co je vlastně onen normál, o kterém mluvíme.

Vzhledem k dlouhým dějinám lidstva a našim současným znalostem o nich jsme měli velkou milost a štěstí několik desetiletí žít v mimořádné době bez války a bez velkých životních pohrom. Je to opravdu velký dar od Hospodina, který jsme si ničím nezasloužili. Většina našich předků žila v těžkých dobách a v nejistotě, která je prakticky doprovázela už od porodu, kdy přežít nebylo samozřejmostí, až po smrt, která velmi často přicházela v plném rozkvětu sil a nečekaně. Přesto žili normálně. Nejen romány, ale i seriózní

historické prameny popisují tehdejší život jako souhrn každodenních radostí i starostí, především v jakémsi mezidobí, kdy se lidé mohli radovat z blízkosti a vzájemnosti.

Nechci se pouštět do odborných spekulací a diskusí, které náleží epidemiologům a hygienikům. Zamyslím se pouze nad tím, k čemu nás vede Bůh a nakolik věřím Božímu Slovu víc než jakékoli lidské moudrosti. V uplynulých týdnech jsem velmi často meditoval nad několika Ježíšovými výroky o snaze zachránit si tento pozemský život (kdo o to usiluje, život vlastně ztratí) anebo o nutnosti naučit se vidět potřeby jiných (když budeme souzeni podle toho, zda jsme je sami viděli, tedy nikoli, zda jsme splnili, když si o ně někdo řekl či napsal).

Je možné, že se nám na několik let nevrátí masové poutě a velké shromažďovací kongresy či manifestace. To však neznamená, že máme rezignovat na hledání cest, jak se i v této postkoronavirové době k sobě přiblížit. Propojování není totiž jako shromažďování, a zdá se, že výše zmíněné Ježíšovy citace lze naplnit pouze tehdy, když je spojíme s jinými, jejichž význam a důležitost jsme v předchozích letech možná podceňovali. Stát se skutečnými bratry a sestrami, začít se stýkat více než pouze v kostele, abychom se nejen vzájemně a včas promořili a stali se imunními vůči nějakým bakteriím a virům, ale především, abychom se nemuseli opustit, kdyby opět nastala podobná situace.

To, co nejde v rámci celého státu, dokonce ani v rámci celé církve, může jít v rámci farnosti. Není to žádný církevní příkaz, není to žádné nařízení pana faráře. Je to slovo k zamyšlení. Nebo spíše k zamyšlení jako trvajícím procesu. Máme na to nějaký čas, dostali jsme možná jakési mezidobí. Abychom se během něho buď vrátili k normálnímu komunitnímu životu, anebo se ho začali víc učit. Uzavřením se do sebe a izolací od jiných se naučíme žít Boží království. A navíc se ani nepřipravíme na ještě horší dobu, kdy by mohl kleknout internet nebo i elektrina.

Ano, i v takových dobách bychom měli žít normálně. A my věřící v tom být příkladem i pro ty, kteří by v takových situacích zcela ztratili nervy či naději...

P. Milers

Milí farníci,

na začátku loňského léta jsem na tomto místě psal o dokončování třetího ročníku a plánech pro rok příští. Psal jsem, že se chystám do irského univerzitního města Maynooth, kde na papežské univerzitě St Patrick's College a v přidruženém irském kněžském semináři strávím celý akademický rok díky studijnímu programu Erasmus+. V polovině druhého semestru však nastal pro tento můj pobyt kvůli koronavirové pandemii neočekávatelný zvrat. Ze dne na den jsem byl poslán domů a zbytek semestru jsem dodělával online přes počítač. Z mnoha mých plánů a představ sešlo. Přesto pro mne doba, kterou jsem měl možnost na západ od mojí domácí univerzity strávit, byla ohromnou zkušeností a krokem důvěry.

Vše bylo ve srovnání s mou dosavadní formací stejné a zároveň zcela jiné. Nechci tu však vypočítávat seznam shod a rozdílů. Chci snad jen podotknout jeden, pro mne zcela zásadní rozměr, který si z Irska odnáším jako velké obdarování. Dal by se pojmenovat slovem setkání. Setkání je totiž skutečnost, kde se obě strany učí navzájem obohatit druhého a zároveň se učí umět přijímat. Nevím, jestli tomu je tak i na ostatních světových

univerzitách, ale Maynooth je výjimečný právě tím, že je místem setkávání národů. Od jisté chvíle, kdy jsem si tohoto faktu všimnul, jsem napočítal 25 národností, se kterými jsem se tam osobně setkal. A to jistě o mnoha dalších národech nevím...

Za tato setkání jsem vděčný především proto, že vnímání rozdílů mezi lidmi a současně vědomí příslušnosti k jednomu Božímu lidu nás vede k jednání s každým bez schematického „když A, pak B“. Protože střet s něčím odlišným nás vede k uvědomění si naší vlastní identity a přijetí druhého. A to je věc, kterou se (dle mého) můžeme my Češi v Irsku učit.

Jiří Dal

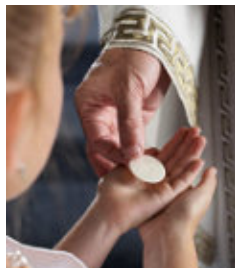
JAK SPRÁVNĚ PŘIJÍMAT NA RUKU?

Vzhledem k hygienickým opatřením nejen v ČR se doporučuje přijímat eucharistii na ruku. Pro mnohé, kteří na tento způsob svatého přijímání nebyli zvyklí, tak nastal trochu problém, jak Tělo Kristovo přijímat s úctou a důstojně.

V první řadě je důležité si uvědomit, že úcta je vnitřní stav, vnější forma je pouze jeho vyjádřením. Oč tedy má v první řadě při podávání i přijímání eucharistie jít, je prožívání tohoto intimního okamžiku jak na straně podávajícího, tak i na straně přijímajícího.

V našich kulturních a náboženských podmínkách se podávání eucharistie na ruku umožňuje od první postní neděle 1998 a obvykle vypadá takto:

- přijímající včas dá najevo přijímání na ruku tím, že vystře obě ruce před podávajícího, a to dříve než tento vysloví „Tělo Kristovo“
  - jednu dlaň vloží do druhé dlaně tak, aby tyto tvořily podobu kříže
  - po obdržení proměněné hostie na horní dlaň si ji tou spodní rukou vezme a poodstoupí krok stranou mimo hlavní stojící řadu
  - na tomto místě (tedy nikoli cestou do lavice ani v lavici) důstojně vloží Tělo Páně do svých úst
- Není dovoleno proměněnou hostii odnášet mimo prostor, kde se svatě přijímání podává, takže podávající může periferně vnímat, že přijímající opravdu Tělo Kristovo požil.

JAK JSME POMÁHALI V UPLYNULÝCH MĚSÍCÍCH?

V měsíci lednu jsme sbírali na pomoc katolické misi v Afghánistánu, především pro řeholní sestry, které v civilu pečují o afghánské sirotky, aniž by mohly mluvit o své víře a o Pánu Ježíši. Diplomatickou cestou bylo nakonec na místo od nás předáno 1100 USD.

Další měsíc byla v kostele sv. Gotharda umístěna kasička na pomoc albánské škole, která byla v listopadu 2019 zničena velkým zemětřesením, při němž u města Tirany a Drače zahynulo 51 lidí. Prostřednictvím české ambasády v Tiraně bylo řádové sestře, která na zmíněné škole učí, předáno 650 EUR.

Březen byl v naší farnosti věnován Modlitbě za Alžírsko, v jeho polovině však došlo k vyhlášení nouzového stavu v ČR a zákazu jakéhokoli veřejného shromažďování. Přesto několik jedinců na pronásledované křesťany v Alžírsku pamatovalo a byli jsme schopni poslat na účet alžírského arcibiskupa 155 EUR.

Ani letošní postní kasička se nemohla naplnit tak, jak jsme byli v jiných letech zvyklí. Popeleční středa byla 26. února a dříve než mohla být slavena třetí postní neděle, kostely byly znenadání pro veřejnost zavřeny. Podle dohody na pastorační i ekonomické radě měl jít letošní výnos na podporu mnichům v Novém Dvoře. Nepatrný obnos, který se v kasičce stihl objevit byl doplněn a do Nového Dvora bylo předáno 8.000 Kč.

Zaměstnanecká krize v důsledku pandemie se dotkla i některých našich farníků, proto se rozhodlo několik nejmenovaných dárců anonymně podpořit druhé farníky, kteří nečekaně přišli o práci anebo o jakékoli příjmy. Biblickým „ať pravá ruka neví, co dělá levá“ bylo do 15. května takto podpořeno 9 domácností celkovou částkou 90.000 Kč.

Přiznávám, že myšlenku farního cyklovýletu jsem si přinesl z předchozího působiště, kde jsme na kolech vyráželi každé léto jednu sobotu, abychom spojili zálibu v cykloturistice s některými pěknými místy kolem Prahy a zajímavou církevní památkou, kde jsme společně slavili mši svatou. Právě na Žižkově jsem poznal muže, jehož jsem začal připravovat ke křtu. Když se přestěhoval do nedalekých Holešovic, naše spolupráce pokračovala. Tentokrát se však z katechumena stal vedoucí bubenečské farní cyklopoutě.

Ondřej Beránek

Už si přesně ani nepamatuji, jak myšlenka pořádat ve farnosti cyklovýlety vznikla, ale pomoci s organizací jsem se ujal opravdu s nadšením. Když farnost, tak živá - slovo dalo slovo a jeli jsme na Mělník. Kolo, myšleno cyklistické, se stalo mým přirozeným parťákem v životě a rychle jsem zjistil, že i v Praze (pocházím z Písku) se dá výborně využít, a to jak pro dojíždění do práce, tak i pro rekreaci, zvláště pokud se trasa naplánuje až za hranici města. Od podobně nastavených milovníků jízdy v sedle jsem postupně získal spoustu tipů a triků na vhodné destinace ve středních Čechách. Když pak přišla nabídka organizovat ve farnosti výlety na kole, měl jsem spíše problém vybrat z té šíře zrovna jenom tu jednu nej trasu.

Po několika ročnících už máme poměrně stabilní tým, myslím, že je mezi námi i určitá míra důvěry - účastníci věří, že naplánuji zajímavou trasu, já zas doufám, že oni ji zvládnou ujet a užijí si to. A ono to funguje. Kdybych měl ale říct, jaký typ lidí s námi jezdí, byl by to oříšek, protože je to opravdu mix. Vidím pár sportovců, rodiny s dětmi, sváteční cyklisty, „genderovou vyváženost“. Protože jsem si vědom této pestrosti a jsem za ni upřímně rád, zvolená trasa

bývá obvykle kompromisem, na kterém se shodneme s otcem Milošem. Přirozeně se snažíme reflektovat i to, že se jedná o farní akci - zaměřujeme se tedy na návštěvy spíše sakrálních či duchovních míst. Tradiční součástí se stala už i bohoslužba v některém kostele po cestě. Co mně každopádně vždy trochu překvapí, je zcela jiný svět a bohatství míst, přírody, kultury, které se nachází hned za posledním panelákem.. což můžete vzít i jako pozvánku na letošní výlet do Klánovic a Českého Brodu.

Pokud byste mně chtěli zastihnout osobně, pak největší pravděpodobnost je na mši s účastí sboru, který vede úžasný a neúnavný Ondra Fajstavr. Protože mám zkušenosti s několika hudebními nástroji a rovněž i se zpěvem (vše amatérsky), ve sboru posiluji mužskou sekci, která je dlouhodobě v defenzívě. Repertoár sboru se zaměřuje mj. na české barokní mistry, což je výborná příležitost si uvědomit bohatství české hudby a předávat ho dále.

MODLITBA ZA SVĚT

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška a krátká diskuse, ukončena představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Antigua a Barbuda

Antigua a Barbuda je malým státem sestávajícím z několika ostrovů v karibském souostroví Malých Antil. Stejně jako v případě mnohých tamějších zemí se jedná o bývalou britskou kolonii, jež dnes patří do formálního svazu britských dominií, Commonwealthu, a kde dodnes formální roli hlavy státu plní britská královna Alžběta II. Ačkoli je tento stát Evropanům poměrně neznámý, v rámci západní polokoule se jedná o destinaci vyhledávanou turisty z mnoha zemí, včetně Spojených států. Kromě pláží s jemným perlovým pískem a bohatou mořskou vegetací země cizincům nabízí i jiné služby, především finančního rázu. Za svou liberální daňovou politiku dlouhodobě čelí kritice Spojených států i jiných zemí, jejichž milionáři své peníze svěřují tamějším bankám.

Současná pandemie, která ochromila turismus po celém světě, bude mít zásadní dopad i na tento malý karibský stát, jenž se v posledních letech snaží svou ekonomiku stavět převážně na cestovním ruchu. Jakkoli odlehle se Antigua a Barbuda může zdát, mnohé její problémy nám zdaleka cizí nejsou. A i proto má smysl se za tuto zemi modlit.

Vojtěch Greger

Ústava Antiguy a Barbudy zajišťuje všem obyvatelům země náboženskou svobodu, nicméně dominujícím náboženstvím v populaci, čítající přibližně 100 tisíc obyvatel, je křesťanství. Vzhledem k tomu, že 335 let byl ostrov pod britskou nadvládou, převažujícím proudem křesťanství jsou anglikáni, a to i přesto, že obyvatelstvo tvoří především potomci otroků, přivezených na ostrovy z afrických zemí, hlavně z dnešní Libérie, s níž má Antigua dodnes přímé letecké spojení.

Další církve a křesťanské denominace mají velmi obdobné procentuální zastoupení kolem deseti procent, jde především o adventisty sedmého dne, moravskou církev (v našich podmínkách vystupující jako Církev bratrská), metodisty, letniční církve a římskokatolickou církev.

V hlavním městě Saint John's na ostrově Antigua je sídlo katolického biskupství Saint John's-Basseterre, přičemž druhá část názvu je sídlo konkatedrály na ostrově Svatý Kryštof. Zajímavostí je, že ač 95 % obyvatel Antiguy a Barbudy jsou černoši, biskup, jenž je rodák z Trinidadu a Tobago, je jedním z mála bělochů, nyní trvale žijících na ostrovech.

P. Miloš

: Další informace jsou v době 1.6.2020 – 5.7.2020 uvedeny na cedulích,
: umístěných v zadní části kostela.

Milí farníci,

i když se pomalu vracíme k „normálu“, ráda bych se ještě ohlédla za posledním měsícem. Jak jistě víte, naši dobrovolníci z farnosti chodili pomáhat při montování masek na ČVUT. Pro mě to byla zajímavá zkušenost a byla jsem ráda, že i v této době, kdy jsem nemohla chodit do práce, můžu být něčím a někomu užitečná, a dělat nějakou smysluplnou práci. Vyexpedovalo se více než 21 000 kusů celooblíčeových masek, které se dostaly k českým, ale i slovenským a několika německým lékařům, zdravotníkům a záchranářům. Téměř 400 nemocnic, ordinací a zdravotních zařízení používá tyto masky s výměnným filtrem, které vyvinula iniciativa COVID19 CZ a které naše farnost pomáhala každý den montovat a expedovat. Všem, kteří se této dobrovolnické akce zúčastnili, moc děkuji.

V dubnu proběhla další charitní akce, kde se nám sešlo poměrně velké stádo beránek, které jsme doručili do azylového domu v Bubenči. Jako cukrářka mohu říci, že některé byly opravdu mistrovské kousky. Pánové v azylovém domě byli překvapeni i potěšeni, že na ně někdo myslí. Všem pekařkám a pekařům rovněž děkuji.

V červnu přicházíme s návrhem pomoci předškolákům ze sociálně slabších rodin. Nejen rodiče si jistě dokáží představit, kolik stojí vybavit školáka do první třídy: je to spousta různých potřeb a pomůcek, a pro některé rodiče nebo třeba i matky samoživitelky je to vskutku svízelná situace. Chtějí svým dětem dopřát nejen to, co potřebují, ale i to, co si přejí, ale jejich finanční možnosti jim to nedovolí. Dokážu se vcítit do kůže malé Amálky, která si přeje aktovku s Ledovým královstvím. Jako malá jsem dostala kufříček na výtvarné potřeby po některém starším sourozenci. Aby nevypadal tak bídně, starší sestra mi ho polepila nálepkami se Šmouly, ale přesto jsem i tak šilhala po kufříkách bohatších spolužáků a tiše jsem jim je záviděla. Myslím, že na svou první aktovku si vzpomene každý, ta druhá, třetí či každá další už není tak důležitá. Ta první je však vysněná a v podstatě si ji neseme s sebou pořád.

Jsem v kontaktu se dvěma azylovými domy z Prahy. Momentálně už mám seznam od jedné malé předškoláčky, v jednání jsou další dva předškoláci. Víím, že mnozí z vás máte sami doma své předškoláky. Ale možná někdo, kdo má rád děti, anebo komu již děti povyroستly, anebo kdokoli další by nějakému chudému dítěti chtěl pomoci.

V tom případě se mi prosím ozvěte na email farnicharita@farnostbubenc.cz, v odpovědi vám napíši, co je potřeba nakoupit a další podrobnosti. V polovině prázdnin pak odvezeme školní vybavu do výše zmíněných azylových domů s dětmi.

Tereza Neradová

Bohoslužba Slova

Jakkoli český pravopis uvádí malé písmeno „s“ na počátku slova „slovo“, už spojení těchto dvou slov naznačuje, jak snadno může dojít k devalvaci jeho významu. Že není slovo jako slovo. To, které se předkládá posluchačům v kostele při mši, je slovo Boží, a protože je jedinečné a nezaměnitelné za žádné jiné slovo, osobně ho bez ohledu na pravidla spisovné češtiny zásadně píšou vždy s velkým „S“.

I takováto drobnost by totiž už na první pohled měla vést toho, kdo k tomuto Slovu přistupuje buď jako čtenář anebo i jako posluchač, k úctě a zvýšené pozornosti. Čtenářům neboli lektorům by se nikdy nemělo stát, aby odbyli čtení biblických úryvků bez předchozího nastudování a pozorné přípravy. A posluchačům zase, aby si je vyslechli jen tak ledabyly, bez hlubšího zamyšlení.

Proto je důležitý výklad přečtených slov – tato povinnost podle mnoha moralistů váže kněze pod těžkým hříchem – jakož i ztišení po jejich vyslechnutí. Slovo, které svěřuje Bůh člověku, má za cíl ho rozhybat a přimět k činnosti: aby se stalo skutkem stejně jako se vtělené Slovo, čili Ježíš Kristus, stalo tělem.

Právě On je přítomen zejména v tom Slovu, které je zachyceno v evangeliích. Ve staré liturgii lidé stáli během celé mše, a i když si někdy unaveni zejména po dlouhém putování sedli na podlahu či trávník, bylo nemyslitelné, aby seděli během bohoslužby Slova s výjimkou homilie. Při dnešní liturgii většinou sedíme, ale evangelium by se vždy mělo vyslechnout vestoje.

: Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

Biblická čtení

57. Ve čteních se věřícím připravuje stůl Božího slova a otevírá se jim přístup k pokladům bible. Je proto vhodnější dodržovat rozvržení biblických čtení, které jasně ukazuje jednotu obojího Zákona a dějin spásy; není dovoleno nahrazovat čtení a sponsoriální žalm, obsahující Boží slovo, jinými, nebiblickými texty.

58. Při mši s účastí lidu se čtení přednášejí vždy z ambonu.

59. Podle tradice není úkol přednášet čtení úkolem předsedajících, nýbrž přísluhujících. Čtení tedy přednáší lektor, evangelium však jáhen nebo, není-li přítomen, jiný kněz. Není-li k dispozici jáhen

ani jiný kněz, čte evangelium sám celebrující kněz; a není-li přítomen ani vhodný lektor, čte celebrující kněz i ostatní čtení.

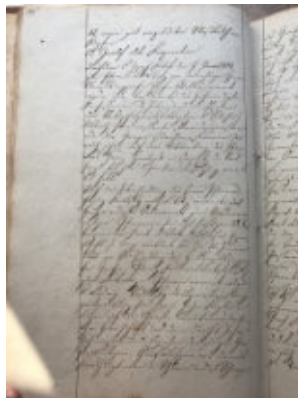
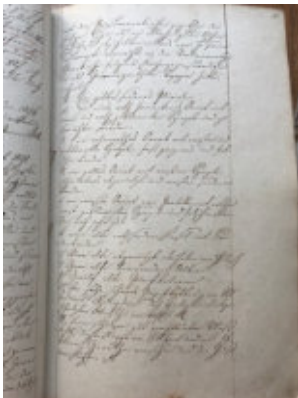
Ten, kdo čte, pronáší na konci čtení aklamaci a shromážděný lid svou odpovědí prokazuje poctu Božím slovu, které přijal s vírou a vděčností.

60. Předčítání evangelia je vyvrcholením bohoslužby slova. Že je mu třeba prokazovat nejvyšší úctu, učí sama liturgie, protože ho oproti ostatním čtením odlišuje zvláštní poctou: ten, kdo má evangelium předčítat, připravuje se na to požeňáním nebo modlitbou; věřící aklamacemi uznávají a vyznávají, že je mezi nimi přítomen Kristus a že k nim promlouvá, a proto mu naslouchají vstojе; evangeliáři se prokazují zvláštní znamením úcty.

Závěť P. Františka Kautského (= Kouckého, Koutského), faráře od Sv. Gotharda 1808-1823

Ve své závěti odkázal kostelu v Předním Ovenci následující kostelní předměty, které byly jeho soukromým majetkem, totiž:

1. jeden žlutý hedvábný pluviál
2. nový červený sametový ornát s bílým a rudě květovaným zrcadlem [= symetrické, zrcadlově obrácené části „barokní“ kněžské kasule, tzv. housliček] a dobrými pravými bordurami [= dekorativní pruhy obvykle na okraji oblečení, pravé bordury jsou z jiné vynikající látky, nepravé pouze malované na téže látce jako oblečení]
3. růžovočervený ornát s bílým květovaným zrcadlem, téměř celý nový a s falešnými bordurami
4. žlutý ornát s bílým zrcadlem, již trochu opotřebovaný, s bílými hedvábnými bordurami
5. bílý ornát umně zhotovený, s červeným bíle květovaným zrcadlem a falešnými bordurami, ještě velmi dobrý
6. starou červenou hedvábnou kasuli s hedvábnými bordurami
7. čtyři staré opotřebované rochety z filuše [= druh bavlněné látky, soudobý termín]
8. dvě staré plátěné alby
9. dvanáct starých purifikatorií
10. jeden velmi pěkný pacifikál [= pacifikální kříž] ze stříbra s relikviemi svatých v odhadované ceně 60 zl. c.m. [= konvenční měny]
11. krásný a dobře pozlacený mešní kalich, jehož stříbrná kupa je opatřena stříbrnými ozdobami a noha kalicha je mēděná
12. dobře pozlacený mešní kalich z mědi
13. dvanáct starých korporálů

: foto: Mgr. Štěpán Duháň
: transliterace, transkripce a překlad:
: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Modlitba za Antiguu a Barbudu

/1. 6.

Většina z nás patrně ani netuší, kde tento stát leží. Tím zajímavější bude seznámení se s touto bývalou britskou kolonií, jejíž původní indiánské obyvatelstvo bylo zcela vyhubeno a nahradili ho otroci přivezení Brity z rovníkové Afriky. Tito dnes tvoří drtivou většinu populace, ekonomicky zcela závislé na turismu a cestovním ruchu. Celosvětová pandemie koronaviru a pravidelné řádění hurikánů však naznačují, že i tato zemička potřebuje podporu a pomoc. V červnu se modlíme právě za Antiguu a Barbudu.

Slavnost Božího Těla

/11. 6.

Průvod s baldachýnem ani bílé oděné družičky, házející květní lupínky před procházející monstrancí, ve farnosti svatého Gotharda sice nezažijeme, při ranní mši v 6:30 však po delší době budeme moct opět přijímat pod obojím a po ní bude možnost tiché půlhodinové adorace, při níž může kdokoli Pánu Ježíši otevřít své srdce a svěřit mu i to, co nikomu jinému obvykle nesvěřujeme. Před osmou hodinou pak kněz udělí celé farnosti eucharistické požehnání.

Noc kostelů

/12. 6.

Původně měla být tato tradiční akce otevřených chrámů o týden dříve, kvůli nejistotě kolem šířící se koronavirové epidemie většina zemí letošní Noc kostelů zrušila, čeští a moravští biskupové se ji však rozhodli přesunout na pátek 12. června. Naše farnost se již do této ekumenické akce zapojuje tradičně, tentokrát však chceme Noc kostelů pojmut nikoli jako velkou misijní událost, ale spíše jako tichou a komorní příležitost poděkovat Pánu Bohu za ochranu během uplynulých měsíců.

Ministranti na faře

/13.-14. 6.

Plánovaný ministrantský výlet do Kraselova letos na konci dubna kvůli karanténě nejen u nás, ale v celé Evropě sice nevyšel, nicméně vedoucí ministrantů se o klukovskou partu dobře starají, a již pro ni připravili tak trochu spartanský pobyt na kostelní a farní zahradě s nočním přespaním pod širákem. Bližší informace se kluci (v případě nezletilých i jejich rodiče) dozvědí elektronickou poštou přímo od Matěje.

Setkání vedoucích aktivit

/14. 6.

Farnost a její aktivity nejsou dílem a zásluhou pouze pana faráře, ale je to především dobře fungující tandem vedoucích a zodpovědných farníků, kteří o svém volném čase a s obrovským nasazením připravují různé programy, starají se o viditelnost naší komunity, šíří její dobré jméno a jsou obvykle pohotově připraveni svému knězi být k ruce, když to bude zapotřebí. Toto společně prožité nedělní odpoledne bude příležitostí ke vzájemnému sdílení, co všechno se za uplynulý rok odehrálo a co nás čeká v tom následujícím.

Výstav Eucharistie

/19. 6.

Protože první červnový pátek, kdy tradičně bývá výstav eucharistie, se budeme společně s Josefem modlit nešpory, před vystavenou Svátostí budeme moct pokleknout o dva týdny později, kdy s celou církví slavíme Nejsvětější Srdce Ježíšovo – tato slavnost se v celé katolické církvi připomíná od roku 1856 (předtím bylo povoleno uctívání Božského Srdce pouze lokálně). Už od 15 hodiny odpolední bude možností přijít do našeho kostela, aby se zde v tiché modlitbě mohl kdokoli vyznat Ježíšovi ze své lásky k němu a pobýt s ním a vedle něho až do 17.00, kdy se pomodlíme tradiční litanie k Ježíšovu Božskému Srdci.

Mše svaté

v kostele sv. Gotharda

úterý 17:30

středa 17:30

čtvrtek 6:30

pátek 17:30

sobota 17:30

(nedělní)

neděle 9:00

10:30

(pro rodiny s dětmi)

Otevřený kostel

středa 15:00–17:00

Úřední hodiny v kanceláři

pátek 14:30–16:45

Náboženství dělí

skupina A úterý 15:00

skupina B středa 15:15

skupina C úterý 17:30

Akce měsíce

1. 6.

5., 12. a 26. 6.

7. 6.

7. 6.

9. 6.

11. 6.

12. 6.

14. 6.

18. 6.

19. 6.

19. 6.

24. 6.

28. 6.

29. 6.

Modlitba za Antiguu a Barbudu /17:30

páteční nešpory /17:00

diplomy prvokomunikantům /10:30

příprava k biřmování /15:00

příprava na manželství II. /18:30

slavnost Těla a Krve Páně /6:30

Noc kostelů /17:30-22:00

setkání s vedoucími aktivit /17:00

zádušní mše za P. Jana Petráška /6:30

výstav Eucharistie /15:00-17:00

slavnost Nejsv. Srdce Ježíšova /17:30

slavnost Narození sv. Jana Křtitele /17:30

sběrka na bohoslovce /so 17:30, ne 9:00 a 10:30

slavnost sv. Petra a Pavla /17:30

Pravidelné aktivity

zpovídání

zkouška sboru

modlitba růžence

maminky s dětmi

biblický večer

dámský klub

páteční nešpory

30 minut přede mší (kromě neděle)

pondělí 19:00

úterý 17:00

středa 10:00

středa 18:15

čtvrtek 9:00

pátek 17:00

Ekonomické okénko

· Z důvodu nekonání veřejných mší svatých se od 8. března do 31. května 2020 nekonaly ani žádné finanční sbírky, jediným zdrojem příjmů se tak staly dary od vás, farníků a přátel naší farnosti.
· Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi, anebo jednorázovým či pravidelným převodem na číslo účtu 201333389/0800, vedeného v České spořitelně.

· Účel tohoto příspěvku je daný variabilním symbolem (VS):
· a/ **oprava elektriny, topení a úprava sakristie**: VS 5052018
· b/ **běžný provoz kostela a aktivity farnosti**: VS 3032019
· c/ **charitativní a humanitární projekty**: VS 1012020

web www.farnostbubenec.cz facebook **Farnost Bubeneč**

poštovní adresa **Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6** e-mail farnost.bubenec@gmail.com

IČ **61380288** č. účtu **ČS 201333389/0800** farář **P. Miloš Szabo** mobil **731 625 968**

FARNOS+
BUBENEČ